

στρείδι

στρείδι, το, ουσ. [<μσν. άστρείδι <αρχ. όστρείδιον, υποκορ. του αρχ. ουσ. όστρειον, όστρεον], το στρείδι· άνθρωπος που δεν μπορούμε να τον ξεκολλήσουμε από κοντά μας, άνθρωπος πολύ ενοχλητικός, πολύ φορτικός: «μην τον φέρεις στην παρέα μας, γιατί είναι τέτοιο στρείδι, που δε θα φεύγει με τίποτα»·

- μου 'γινε στρείδι, βλ. συνηθέστ. μου κόλλησε σαν στρείδι·

- μου κόλλησε σαν στρείδι, προσκολλήθηκε φορτικά επάνω μου, για να αποκομίσει διάφορα οφέλη ή για να κάνει την εμφάνισή του δίπλα μου και να προβληθεί, ή πιο απλά επειδή δεν έχει άλλη παρέα: «απ' τη μέρα που τον γνώρισα, μου κόλλησε σαν στρείδι και δεν μπορώ να κάνω βήμα μονάχος μου || απ' τη μέρα που έγινα φίρμα, μου κόλλησαν όλοι σαν στρείδι || τον έχουν κάνει όλοι πέρα και μου κόλλησε σαν στρείδι». Από την εικόνα του στρειδιού, που το ξεκολλάμε με μεγάλη δυσκολία από το βράχο στον οποίο βρίσκεται. Συνών. μου κόλλησε σαν αλογόμυγα / μου κόλλησε σαν βδέλλα / μου κόλλησε σαν βεντούζα / μου κόλλησε σαν κολλητσιίδα / μου κόλλησε σαν κρεατόμυγα / μου κόλλησε σαν τσίκλα / μου κόλλησε σαν τσιμπούρι / μου κόλλησε σαν τσιρότο / μου κόλλησε σαν τσίχλα·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας